

جدول شماره ۳: آرای مجلس شورای اسلامی سال ۹۴ حوزه انتخابیه تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس

۱	نامزدهای برنده رأی میلیونی	۳۱ نفر
۲	بین ۶۰۰ هزار تا ۸۵۰ هزار	۲۹ نفر
۳	بین ۲۰ تا ۸۰ هزار رأی	۱۶ نفر
۴	بین ۱۰ تا ۱۹ هزار رأی	۲۴ نفر
۵	بین ۱ هزار تا ۹ هزار رأی	۷۱۰ نفر
۶	نامزدهای رأی رقمی	۱۸۰ نفر
۷	نامزدهای صفر رأی و تک رقمی	۳۱ نفر
۸	جمع کل	۱۰۲۱ نفر

شهرستانی که دلش بخواهد یا حتی در هر صندوقی که دلش بخواهد، رأی خود را به صندوق ببندد. چرا که صندوق رأی اواز پیش تعیین شده و می‌داند که به عنوان مثال، الزاماً و صرفاً در صندوق مستقر در مدرسه یحیی کمال در محله باغچلی اولر استانبول، می‌تواند رأی دهد. چرا که سیستم شورایی محله، قبلاً به وزارت کشور و کمیسیون عالی انتخابات اطلاع داده که این شهروند، از سه ماه قبل از انتخابات در این محله ساکن شده و حق ندارد در صندوق، محله یا شهر دیگری رأی بدهد! به عنوان مثال، در انتخابات شهرداری‌های ترکیه در سال جاری میلادی، صدها هزار شهروند شهرستانی مقیم استانبول که در تعطیلات تابستانی، برای دید و بازدید به شهرهای جنوب و جنوب شرقی رفته بودند، در روز انتخابات، سوار بر اتوبوس، بیش از هزار کیلومتر راه طی کردند تا به استانبول بروند، در محله خودشان رأی به صندوق ببندند و دوباره برای ادامه تعطیلات، به جنوب، جنوب شرقی و شمال ترکیه بازگردند! جالب اینجاست که اغلب احزاب، برای کم‌نیاروندن در برابر رقیب، با اجازه کردن صدها دستگاه اتوبوس، هواداران خود را در این مسیریاری دادند و در هر حال، میزان احساس مسئولیت مردم این کشور درقبال انتخابات و نتایج آن به شکلی است که اول اینکه برنامه سفر خود را بر اساس انتخابات تنظیم می‌کنند و دوم اینکه اگر در روز انتخابات، در شهر و دیار خود نباشند، غالباً برمی‌گردند و رأی می‌دهند. سوم اینکه پس از هر نقل و انتقالی، با مراجعه حضوری یا اینترنتی، مشخصات خود را در شبکه اطلاعات شورایی محله ثبت می‌کنند. به همین خاطر است که درصد مشارکت مردم ترکیه در انتخابات، همواره بین ۸۰ تا ۸۸ درصد است!

یکی از مزایای این شیوه رأی دادن در ترکیه، این است که مسئول و اعضای صندوق، اطلاعات روشنی در اختیار دارند که مثلاً نشان می‌دهد صندوق شماره ۵۴۵ محله شهید کامل در شهر ماردین، دقیقاً ۴۵۵ رأی دهنده دارد و قرار نیست از صبح زود تا غروب، مأموران صندوق، با صف و ازدحام روبه‌رو شوند. رأی‌گیری سر ساعت به پایان می‌رسد، آرا شمارش شده و وارد سیستم می‌شوند و تنها در عرض نیم ساعت یک ساعت پس از انتخابات، آرای اولیه به شکل تدریجی و زنده در شبکه اطلاعات کمیسیون عالی، خبرگزاری‌ها و شبکه‌های تلویزیونی ریخته می‌شود و در نهایت در

جدول شماره چهار: مشاغل داوطلبان نامزدی مجلس در حوزه انتخابیه تهران در سال ۱۳۹۸

ردیف	شغل	تعداد	ردیف	شغل	تعداد
۱	فرهنگی	۱۸۷۸	۷	کارمند	۵۴۶۴
۲	پزشک	۴۸۵	۸	بیگار	۲۸۹
۳	استاد دانشگاه	۱۶۷۵	۹	آزاد	۲۰۶۹
۴	بازنشسته	۱۶۰۰	۱۰	روحانی	۲۸۳
۵	نظامی	۹۰	۱۱	وکیل / قاضی	۵۱۴
۶	نماینده مجلس	۲۲۷	۱۲	سایر	۱۱۰۵

عرض ۳ تا ۴ ساعت نتایج ۸۰ درصدی به اطلاع مردم می‌رسد.

اما در ایران، هر شهروندی، در هر جایی که دلش بخواهد، می‌تواند رأی دهد و این قاعده، تمام توازن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عنوان مثال در برخی از حوزه‌های انتخابیه در ایران، یک نماینده می‌تواند با ۲۰ هزار رأی به مجلس برود. در چنین شرایطی و در حالتی که رقابت شانه به شانه وجود دارد، براحته می‌توان با اختصاص چند دستگاه اتوبوس و خودرو، ۲ هزار نفر از دوستان و بستگان و خویشاوندان رانه تنها از شهرهای مجاور بلکه از استان‌های دیگری از تهران، به آن حوزه انتخابیه برده و تکلیف کار را یکسره کرد! یا در مورد انتخابات شوراهای شهر و روستا، در ایران، هیچ‌گونه منع قانونی وجود ندارد که چندین خانواده از خویشاوندان یک رقیب، از شهر به روستا بروند و رأی خود را به نفع او در صندوق ببندازند و نتایج، براحته تغییر پیدا کند!

■ نظام انتخاباتی و نامزدهای صفر رأی در تهران

در این دوره از انتخابات مجلس شورای اسلامی در تهران، ۲۸۴۰ داوطلب ثبت‌نام کرده‌اند و برای هر کدام از کرسی‌های این حوزه، ۹۵ خواهان و مشتری اعلام آمادگی کرده‌اند. اگر حتی نصف این داوطلبان تأیید صلاحیت شوند، رأی دهنده باید تلاش کند از بین ۱۴۲۰ نفر، ۳۰ نفر را انتخاب کند و بقیه ۱۳۹۰ نفری که برای کرسی نمایندگی تهران به درد نمی‌خورند، چه کسانی هستند!

در انتخابات مجلس شورای اسلامی در سال ۹۴ در حوزه انتخابیه تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس، ۱۰۲۱ نامزد، رقابت کردند. در حالی که نفر اول این رقابت، محمد رضا عارف، یک میلیون و ۶۰۸ هزار رأی به دست آورده بود، از نفر صدم به بعد، ۴۴۱ رقمی شد! از نفر صد و چهارم به بعد آرا به زیر ۵ هزار رأی رسید، از نفر هشتصد و هشتم به بعد آرا به زیر ۱ هزار رأی رسید و از همه مضحک‌تر اینکه ۲۶ نفر انتهای فهرست، آرایشان تک رقمی شد و ۵ نامزد آخر فهرست تهران دارای «صفر» رأی بودند و به عبارتی دیگر، نه تنها خانواده و نزدیکان، بلکه خودشان هم به خودشان رأی ندادند! (جدول شماره سه)

تحلیل ساده و اجمالی نتایج این جدول نشان می‌دهد که در تهران، با وجود همه فیلترهای سخت‌گیرانه و رد صلاحیت‌های گسترده، باز هم برای احراز ۳۰ کرسی، ۱۰۲۱ نفر به رقابت پرداخته‌اند (به ازای هر کرسی ۳۴ نفر). با این حال، فقط ۶۰ نفر از آنان توانسته‌اند بالای ۱۰۰ هزار رأی به دست بیاورند و همچنان که در جدول نیز بدان اشاره شده، دامنه رقابت و اختلاف آرا به گونه‌ای است که مقایسه آن، بیشتر به یک شوخی و مطایبه بی‌مزه سیاسی شباهت دارد و هر انسان عاقلی حق دارد از خود بپرسد: چرا باید هزاران ساعت و وقت و ده‌ها میلیارد تومان پول بیت‌المال و همچنین پول خود نامزدها، در مسیر نماینده شدن جمعیت گسترده‌ای از افرادی خرج شود که نزدیک به ۹۵ درصد از آنان، زیر ۱۰۰ هزار رأی دارند؟! حال نگاهی بیندازیم به مشاغل و تخصص‌های داوطلبانی که از حوزه انتخابیه تهران ثبت‌نام کرده‌اند: (جدول شماره چهار)

حال به پاسخی برای این پرسش بیندیشیم که اگر در ایران نیز همچون ترکیه، ساز و کار انتخابات مجلس و معرفی نامزدها به صورت حزبی می‌بود و احزاب مختلف، فهرست انتخاباتی ارائه می‌دادند، در آن صورت چند نفر ثبت‌نام می‌کردند؟ آیا باز هم ۱۶۱۴۵ نفر برای ۲۹۰ کرسی به میدان می‌آمدند؟ قطعاً خیر. اگر به عنوان مثال در تهران، ۵ حزب قدرتمند و ۵ حزب کوچک فهرست می‌دادند در مجموع ۳۰۰ نفر داوطلب می‌شدند و در نهایت با افزوده شدن ۲۰ نامزد مستقل، شمار کل نامزدها به ۳۲۰ نفر می‌رسید که حتی در مقایسه با عدد ۱۰۲۱ نامزد نهایی تهران در انتخابات اخیر مجلس، رقمی پذیرفتنی و ترومنطقی‌تر است. در پایان باید گفت، پس از سپری شدن ۴ دهه از عمر نظام جمهوری اسلامی ایران، بدون تردید نظام انتخاباتی کشور، نواقص و مشکلات جدی دارد که به هیچ وجه زمینه مردم ایران نیست و در صورتی که اراده و برنامه‌ای جدی و روشن برای تغییر وضعیت فعلی به وجود نیاید، انتخابات و ساختار کار و فعالیت سیاسی، نه تنها دردی از مردم دوا نمی‌کند، بلکه با حضور گروه قابل توجهی از انسان‌های فرصت‌طلب، ناشی و رانت‌خوار و رانت‌چی، شرایط کشور، در مسیر اصلاح و توسعه و آبادانی نخواهد بود.